

Raport narativ Erasmus+. Universita degli studi di Bari "Aldo Moro", ITALIA

Buongiorno a tutti! Mă numesc **Barari Lina-Andreea (Robu)** și am avut ocazia să fiu studentă Erasmus la Universita degli studi di Bari "Aldo Moro", Italia.

Anul 5 universitar, sau cum îmi place mie să îl numesc, "cel mai frumos și cel mai greu an din viața mea", ni l-am petrecut în orașul Bari, regiunea Puglia, în sudul Italiei (aproape de tocul cizmei). Zic ni l-am petrecut pentru că am urmat împreună cu iubitul, actualul soț, acest drum.

Ne-am pornit în căutarea aventurii, provocărilor și a speranței că aici vom reuși să vedem lumea altfel, că vom crește academic și nu numai.

Chasing our Italian dream

De ce Bari? De ce Italia?

Bari nu a fost în topul preferințelor noastre, nu știam nimic despre sudul Italiei decât că e mai rău ca în nord. Eu vorbisem cu lumea care dorea Italia în acel an și Bari era cam ultimul în preferințele studenților, deci noi am zis că aici avem șanse să ajungem ambii și iată-ne! Ne-am hotărât asupra Italiei pentru că limbile străine cunoscute de ambii nu erau aceleași, așa că am decis să învățăm una de la zero, iar italiana era cea mai abordabilă din acest punct de vedere.

Cum am învățat limba?

Cursurile de italiană le-am început în luna mai, iar până în iulie am ajuns la B1. Profesorul cu care am lucrat este italian, din regiunea Firenze și e foarte implicat, inclusiv ne preda termeni medicali sau fraze de folos în spital. Îl recomand cu drag, îl cheamă Danielle Panteleoni și făceam cursurile lângă medicină dentară. La facultate am reușit să ne transferăm la secția engleză fără probleme când am ajuns acolo. A fost provocator să învăț în altă limbă, dar și foarte util pentru că toate tratatele, conferințele și altele asemenea se desfășoară în această limbă. Limba italiană am exersat-o mult, nu ne-am ferit să vorbim, dar în al doilea semestru am simțit nevoia de un ajutor ca să progresăm. Am apelat la școala de italiană „Passaporto Italia” unde ne-am distrat și am învățat enorm de multe, inclusiv workshopuri de gătit am avut (întrebați de Enza dacă mergeți la ei, o recomand).

Workshop de tiramisù la Passaporto italia

Bugetul

Bari nu e un oraș așa scump comparativ cu nordul/ centrul Italiei. În anul meu mâncarea era cam la același preț ca în România, iar în unele perioade chiar mai ieftină. Chiriile în schimb au fost destul de scumpe. Pentru un apartament cu dormitor, bucatărie, baie și un pseudo balcon am plătit 430 euro plus apă și curent, gaz (încă vreo 100 de euro, iar iarna chiar două). Dar alți colegi au stat în apartamente mari cu câte 4 camere și plăteau cam 200 de euro plus utilități. Eu

recomand să vă grupați mai mulți în apartamente mari. Noi am avut burse doar un semestru și ele au acoperit fix în fix toate chiriile pe un an.

Università degli studi di Bari

Vreau să încep prin a spune că noi, poporul român, așa ne mai învățăm să idolatrizăm tot ce este în afară, încât nici nu realizăm că și la noi e bine și uităm să fim recunoscători.

O ZI CA STUDENT

Ziua începea pe la 8 până la 14. Noi aveam ore cu anii 4, 5, 6 și nu tot timpul aveam toate cele 6 ore, erau zile doar cu un curs, altele cu cursuri suprapuse, dar pentru că eram doi ne împărțeam. La amiază mâncam la cantina universității, prânz cu 3 euro care era tare bun. Prezențele erau obligatorii, dar am aflat noi că pentru studenții erasmus nu se centralizau alături de cele ale studenților BEMC, ci erau puse de secretara erasmus care nu mai verifica ce și cum, așa că mergeam doar la profesorii cu adevărați implicați. Stagii nu prea am făcut, academic vorbind a fost un mare minus, dar pe de altă parte acel timp liber ni l-am dedicat dezvoltării noastre pe alte planuri și consider că am ieșit mai în câștig.

PRINCIPIILE

În Bari, raționamentul lor este că prima dată trebuie să îți însușești o bază teoretică puternică, iar la rezidențiat înveți doar ramura ta de interes (lucru care pe mine nu m-a convins că ar fi mai benefic studentului). Activitățile practice (stagiile) erau facultative, dacă doreai să mergi în spital de multe ori nu erai acceptat sau dacă mergeai oricum nu puneai mâna pe pacient (cu mici excepții, desigur).

PROFESORII au fost atât de diferiți încât nu pot să generalizez nimic, dar foarte mulți aveau facultăți, stagii făcute în America, Anglia sau Australia, aveau cercetare în desfășurare și păreau la zi cu toate noutățile din lumea academică. Câțiva dintre ei m-au învățat cum trebuie să arate un profesor și m-au motivat să devin ca ei, sau nu chiar ca ei, dar ca partea bună a exemplului lor. Majoritatea vorbeau engleză foarte bine, excepție profesoara de oftalmologie, Logroscino de la neuro. Profesorii care mi-au plăcut: Cives la oncologie, Strippoli la nefrologie, Copelli la Chirurgie maxilofacială, LaForgia la neonatologie.

EXAMENELE au fost grele, foarte grele așa zice. Toate erau orale cu comisii, și se dădeau de fapt câte 3-4 în aceeași zi sub umbrela unei specialități, iar dacă picai unul din 4, repetai tot. Șocul nostru din ianuarie a fost următorul: nu există cărți, bibliografie sau alte surse de unde ai putea "toci" cum eram obișnuiți; noi ne-am creat propriile materiale pe baza la ce s-a vorbit la cursuri sau ce au mai scris alții în anii anteriori și acest lucru ne-a obligat să gândim. Din ianuarie până în aprilie am dat lunar examene, le picam, capul sus și luna următoare iar le picam și iarăși capul sus până am reușit! Ce ne-au mai întărit aceste provocări! M-au făcut să realizez că pe lângă facultate avem o viață, că fericirea e fix în fața ochilor și că prin muncă oricum voi izbuti, iar timpul până la succes e individual. A fost GREU? Da, teribil. A fost

partea urâtă a acestei experiențe, am plâns și am tăcut zile în șir cu fața în ecran ascultând la speed x2 videouri pe yt cu explicații, dar iată-mă neînfricăată acum, gata de orice provocare.

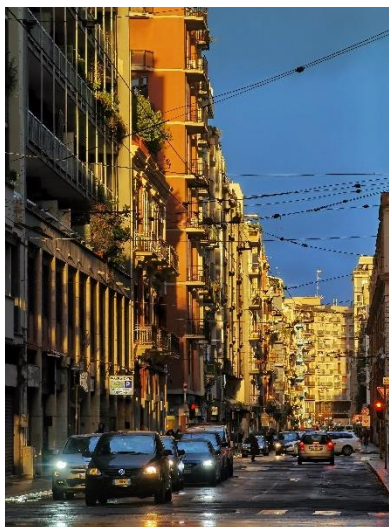
Tehnica și aparatul din campusul de spitale e la nivel înalt și, deși doctorii sunt relaxați, treaba merge bine. Concluzia mea a fost că aici oamenii pun preț și pe viața și bunăstarea proprie, iar înainte de a fi doctori sunt ființe umane care la amiază mănâncă, care dimineața beau o cafea, care au pauze între pacienți, iar pacienții (ca de aia se numesc așa, în italiană "pazienza" înseamnă răbdare) se conformează, iar lucrurile merg mai bine decât ați crede! Un doctor nefrolog ne-a zis: cum credeți că aș putea eu să vin zilnic pe secție, unde miroase a urină, dacă aș fi trist? Un doctor fericit reușește să ridice moralul pacientului, să îl încurajeze și să-și facă treaba mai bine!

Orașul și oamenii

Bari e un oraș foarte frumos, cochet, la malul mării cu palmieri, cactuși, papagali, cu plajă care se cheamă "pâine și roșii", cu piețe la orice pas și magazine locale foarte diverse. E un oraș al contrastelor pentru mine, unde poți vedea mult răhățel de câine și gunoi pe jos, pe sus haine atârinate la balcoane, iar în aer mereu un miros de cafea, focaccia, pizza sau cornetti. Pe străzi mereu e gălăgie, dar oamenii nu se grăbesc niciodată nicăieri, ei parcă au un contract semnat cu timpul și e nelimitat. Baresi sunt calmi, gesticulează când vorbesc, mereu au pe față emoție, știu să socializeze, până la a face din asta o artă, un cult al comunicării interumane. Ies seara la o "passeggiata", pun preț pe mâncare și își cumpără doar cele mai proaspete și bune ingrediente pentru rețetele lor transmise din generație în generație în care nu ai voie să sari peste vreun pas sau să le modifici în vreun fel! În Bari poți simți briza mării caldă, faină, dar și vântul aspru de iarnă, poți vedea mame care frenetic își ceartă copiii, pescari care dau cu caracatițele de pământ ca să fie moi, dar și bătrâni care te învață cum se gătește un anumit tip de pește fix în fața tarabei sau tineri care te invită în satele lor să îți arate viața locală.

Acesta este Bari, și primitiv și te sperie puțin, dar oricum vei rămâne impresionat la final!

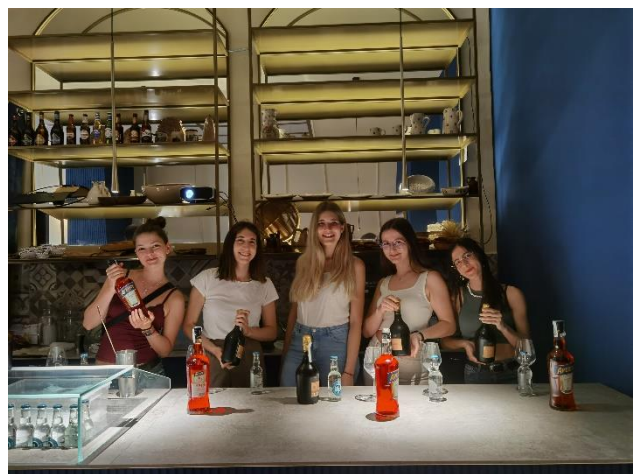
Viața socială

Erasmus este și despre a cunoaște oameni noi, foarte, foarte mulți și diferiți! A fost copleșitor la început să vorbesc în 3 limbi, cu fiecare ce se pricea mai bine, iar în momentul când ajungeam acasă voiam așa de tare să pun creierul pe pauză, dar a fost fain, am aflat foarte multe de la toți!

Colegii din universitate erau din foarte multe locuri: din Polonia, Iran, Germania, Irlanda, Portugalia, Austria, Italia, Oman, Israel și multe altele... Vă imaginați câte religii, câte concepte diferite și câte moduri de a privi viața se adunau la un loc, dar cel mai fain mi s-a părut că TOȚI se înțelegeau și apreciau diversitatea celorlalți.

Un alt loc drag a fost @icbari_erasmusbari care a unit comunitatea internațională locală. A fost grozav de distractiv cu ei: petreceri în livadă de măslini, workshopuri de gătit, seri cu party bag pe plajă, tururi gastronomice, seri de karaoke, cine internaționale, călătorii și altele pe care din lipsa de spațiu nu le includ, dar așa avea ce scrie încă vreo 10 rapoarte narrative. Într-un cuvânt multă distracție și socializare care au dus la prietenii speciale pentru care sunt foarte recunoscătoare.

Toți acești oameni m-au ajutat să văd lumea altfel! Și deși sună clișeic, acum am cu ce compara, mi-am însușit niște concepte ieșite puțin din bula mea de mai demult și, paradoxal, am devenit mai înțelegătoare, mai recunoscătoare și mai dispusă să învăț lucruri noi! Aceasta a fost partea care a contribuit cel mai mult la dezvoltarea personală în acest an și de aceea recomand experiența Erasmus tuturor!

Mâncarea

Sunt atât de recunoscătoare pentru mâncarea de aici încât îmi vine să le urlu de-a dreptul tuturor ce lifetime experience și opportunity am avut.

Am învățat foarte multe să gătim, dar mai ales Cătălin mă dă pe spate cu ce reușește să pregătească. Am învățat ușor, rețetele le-am luat de la Giallo Zafferano, culese de la oameni (chiar în piață ne ziceau femeile care așteptau și ele la rând dacă știm cum se face peștele pe care numai ce îl cumpărasem, la câte grade sau ce condimente merg la el), de la colegi de facultate sau de la școala de italiană. Las pozele să vorbească:

Și dacă încă nu v-am convins că Bari e pentru voi, adaug aici cireșica de pe tort – CĂLĂTORIII!

În apropiere puteți vizita: Barletta, Trani, Castel del Monte, Polignano a Mare, Monopoli, Otranto, Alberobello, Matera, Locorotondo, Martina Franca, Cave di Bauxita, Ostuni, Torre Sant'Andrea, Lecce, Taranto; Plus: Roma, Napoli etc.

PS: pe mine mă găsiți pe instagram [_lina.barari_](#) - nu ezitați să îmi scrieți

dacă mai aveți întrebări. Vă cuprind!

MATERA

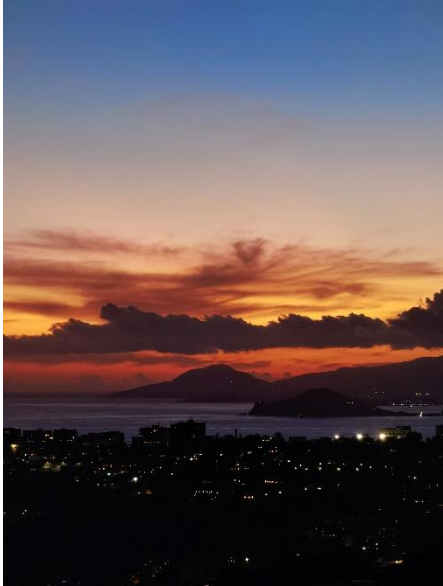
MONOPOLI

VEZUVIU

TORRE SANT'ANDREA

NAPOLI

OTRANTO

ROMA

SUCCES!

SEM NATURA: